

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. *****, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дария Ив. Митева М.а

при участието на секретаря Поля Г. Видолова
като разгледа докладваното от Дария Ив. Митева М.а Административно наказателно дело № 20224430202188 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА ЧЛ.59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

С НП №22-0938-002817/4.08.2Сс г. на н-к сектор ПП- ОД МВР –**** на И. К. Х. ЕГН:***** от ****, ул.“*****“ №29, ет.8, ап.53 е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява за срок от 12 месеца на основание чл. 175 А ал.1 пр.3 от ЗДвП за нарушение за нарушение на чл.104 Б т2 от ЗДвП.

Жалбоподателят се явява в съдебно заседание,представява се от адв. М.М.-АК-****, в съдебно заседание поддържа жалбата и моли съда да отмени наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно като излага доводи за това.

Процесуалният представител на административно – наказващият орган не оспорват жалбата ,не се явява процесуален представител.

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима и основателна.

От събраните по делото доказателства и становището на въззивника , преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна: На 21.07.2021г. около 20:50ч, в гр. *****, ж. к. ****, ул. **** пред бл. 313 с посока на движение към ул. Климент Охридски, като водач на л.а БМВ 320 Д с регистрационен номер ***** (собственост на Д.И.Г.),не използва пътя, отворен за обществено ползване в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари, а извърша резки рисковани маневри, като умишлено подава рязко газ и повишава оборотите на двигателя, с което превърта задвижващите колела на автомобила, внезапно преминава в лентите за движение и пред намерено извежда автомобила извън

контрол. Подаден сигнал на ЕЕНСП 112 и АУАН съставен в присъствието на водача и на двамата свидетели – очевидци, с което виновно е нарушил- чл. 104б т. 2 от ЗДвП водач на МПС използва пътищата отворени за обществено ползване за други цели освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари от ЗДвП.

Така изложената в АУАН фактическа обстановка е пренесена и в НП , потвърждава се единствено от показанията на актосъставителят В. Л.,които в хода на съдебното следствие твърди ,че не е свидетел очевидец на извършеното нарушение ,не е констатирал описаното от него в АУАН, а просто са пресъздали това което им е предал св. Т. М. М., които е и свидетел по АУАН и които се е обадил на тел.112,както самият той твърди при разпитът си в хода на съдебното следствие,че подал сигнал за каране според него с по бърза скорост ,на мястото на което живее.Свидетелят М. твърди че полицията е пристигнала след около 20минути и момчетата са били спрели на спирката пред намиращ се там НООСТОП срещу блок 313 в Ж.К „****“,действията на водача на лекия автомобил не са били възпрети .

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

От създаване на нормата през 2017г на чл .104б от ЗДвП в тежест на административно наказващият орган ,в случая пътна полиция , да докажа,че водачите целенасочено са управлявали автомобила по начин ,по който да бъде изведен напречно на завоя. За да се възприеме ,че това деяние е умишлено следва да бъде доказано,че преди момента на занасянето на автомобила ,водачът съзнава че той ще занесе и иска това да се случи.

Но дори да се докаже че е налице дрифт,то трябва да се уточни дали някакви други фактори са били в основата на занасянето: внезапно настъпил проблем с автомобила,лоши метрологични условия-сняг, дъжд,наличие на разпиляно масло или пясък по пътя.

В настоящият случай нямаме нито едно доказателство в тази насока,нито от разпита на полицейският служител ,който не е очевидец,нито от разпита на свидетелят Т. М. М. подал сигнал на тел.112, които е и св. По АУАН, нито от разпита на свидетелите Владислав Вачев,Виктор Н.. От разпитите им в действителност се установява ,че жалбоподателят е бил пред „нонстоп“ ,заедно с много други момчета. Имало е паркирани доста коли и жалбоподателят е спрял на пешеходната пътека. Всички водачи са били извън автомобилите си. В един момент полицейската кола е пристигнала и полицаят е отишъл до жалбоподателя и го е повикал за проверка. Жалбоподателят се е извинил, и признал, че е извършил нарушение, като е спрял на пешеходната пътека и е последвал полицейският служител до патрулната кола. Тогава е разбрал,че актът е за дрифт.

Оспорил е написаното,заявил е,че всъщност друг автомобил „Ауди“ е паркирал шумно при тях, помолил е да проверят гумите и двигателят му, но никой не е направил проверката. Полицаяте са му посочили от кои лица е дошъл сигнала. Жалбоподателят е отишъл при тях за обяснение, единият е бил почти неадекватен, но другият му заявил, че му се е сторило, че шумът е

от неговата кола и е подал сигнала.Като това обстоятелство беше потвърдено и от разпита на свидетелят подал сигнала.

Това е действителната фактическа обстановка която се доказва в хода на съдебното следствие,на която са очевидци множество свидетели.

Към 2022г липсва легално понятие за дрифт в българското законодателство,като в буквален смисъл дрифт означава плъзгане,пързаяне,като по време на дрифта автомобилът е напречно на завоя,осъществено под влиянието на тежестта му и инерционния момент.

Такива факти не се установяват ,нито са описани във фактическата обстановка в АУАН и НП .Не се събират и при разпита на свидетелят подал сигнал на тел. 112,като св. Т.М. твърди входа на съдебното следствие,“автомобилът караше с по-бърза скорост“, нито от полицейският служител посетил сигнала,който заварва процесния автомобил паркиран . АУАН е издаден при пълна неяснота за действителните факти и при липса на проверка.

За ангажирането на административно наказателната отговорност не е достатъчно предположението на органите на полицията, а е необходимо реално осъществяване на признаците на състава на това нарушение. Констатираното поведение на водача следва да е съзнателно, преднамерено, а не да се дължи на неправилни маневри, несъобразени с конкретната пътна обстановка или на други обстоятелства.

При така установеното съдът намира, че макар от обективна страна да са налице елементите от състава на нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП, то липсват каквито и да било доказателства за това, деянието да е осъществено от жалбоподателя виновно.Това определя нарушението като не съставомерно, поради липса на субективна страна.

Предвид изложеното съдът намира, че неправилно и в нарушение на материалния закон е ангажирана отговорността на жалбоподателя за извършено от него нарушение по чл.104 бт2 от ЗДвП, поради което издаденото наказателно постановление следва да се отмени.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН жалбоподателят има право на разноски в настоящото производство за представителство от адвокат. Такава претенция е своевременно направена от процесуалния му представител.

Размер се определя от съда, като следва да бъде справедлив и обоснован. За определяне на конкретно дължимия размер съдът съобрази следните обстоятелства:

- към момента на сключване на договора 20.12.2022 г. и към момента на провеждане на откритото съдебно заседание, в което е оказана адвокатска защита и съдействие -на 20.12.22г и 30.01.23г е в сила нова редакция на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която в чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 предвижда минимален размер на дължимото възнаграждение при дела с материален интерес до 1000 лева равен на 100

лева;

- вида на оказаната адвокатска защита и съдействие – представителство в едно открито съдебно заседание.

- фактическата и правна сложност на делото. Констатира се, че процесния случай не поставя за обсъждане непознати въпроси по приложението на материалния и процесуалния закон. По делото са проведени две открити съдебно заседание, като едното е отложено. Изложени са доводи от адвоката в жалбата която е доста подробна и която той поддържа за отмяна на процесното наказателно постановление.

- материалният интерес. В случая наложената административна санкция е глоба в размер на 3000 лева.

С оглед гореизложеното, справедливият и обоснован размер на адвокатското възнаграждение, който следва да се присъди е 300,00 /триста/ лева, така както е уговорен в договора за правна помощ. Този размер на възнаграждението е законосъобразно определен и същевременно представлява достойно заплащане за доказано положение от адвоката труд, без същевременно да се допуска неоснователно обогатяване за сметка на държавен орган.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП №22-0938-002817/4.08.2022 г. на н-к сектор ПП ОД МВР, на И. К. Х. ЕГН:***** от ****, ул.“*****“ №29, ет.8, ап.53 е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява за срок от 12 месеца на основание чл. 175 А ал.1 пр.3 от ЗДвП за нарушение за нарушение на чл.104 Б т2 от ЗДвП, като НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ОД на МВР ***** на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН вр. чл. 38 от ЗАДв. да ЗАПЛАТИ на И. К. Х. ЕГН:***** от ****, ул.“*****“ №29, ет.8, ап.53 сумата от 300,00 /сто/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана защита и съдействие.

Решението подлежи на касационно обжалване пред *****ския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – *****: _____